

tikerne hører det ikke. Landsraadene deroppe har hidtil ikke maattet udtale sig, fordi de, som Ministeren mener, ikke kan give noget bedre Svar end det, den grønlandske Handel giver. Vi ved, at der fra Færøerne er kommet Udtalelser af Frygt for, at denne Vedtagelse skal komme, men Politikerne hører det ikke. Jeg haaber, det vil ske, før vi kommer til Afstemning, at Politikerne vil høre. Det forekommer mig, at den, som stemmer for denne Overenskomst, vil have ondt ved bagefter at synges: Hver Glans, hver Plet vil jeg bære, som falder paa Danmarks Navn.

Statsministeren (Stauning): Maa jeg i Anledning af de sidste Bemærkninger, som fremsattes af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), ganske bestemt protestere imod, at den nuværende Regering under nogen som helst Form tiltræder Raabet: Stryg Flaget. Den nuværende Regering er dansk og ønsker at handle dansk og vil ikke uden Protest høre Udtalelser fremsættes som dem, det ærede Medlem fremsatte. Jeg beklager, at de overhovedet kan fremsættes, de er hverken til Ære eller til Gavn for vort Land.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det i Anledning af en Bemærkning af den ærede Ordfører (Birke), i hvilken han henvendte et Spørgsmaal til eller udtalte en Forventning overfor Regeringen angaaende vort Forhold til Færøerne. Jeg vil gerne i den Anledning sige, at Ministeriet er enigt med den tidligere Statsminister i den Udtalelse, han fremsatte i Folketinget den 26. Oktober 1923 — Udtalelsen findes Sp. 1156 i Rigsdagstidenden —, og i hvilken han omtaler den danske Stats Forhold til den Del af Landet, der hedder Færøerne. Den nuværende Regering anerkender ligesom den forrige Regering fuldt ud, at Færøernes historiske og særlige Forhold kræver særlige Hensyn, og at disse Hensyn maa tages. Vi ønsker at arbejde for Bevarelsen af politisk og national Samhørighed mellem Færøerne og den øvrige Del af Riget og venter, at dette Ønske fremdeles vil have den fornødne Tilslutning hos Færøernes Befolkning. Vi haaber ogsaa, at der i det Forhold, med hvilket vi i Dag beskæftiger os, vil kunne komme værdifulde Raad og et værdifuldt Initiativ fra den færøske Befolkning, hvis Indsigt paa dette Omraade naturligvis er betydeligt større end den Indsigt, der kan ventes at være til Raadighed i andre Dele af Riget. Jeg nærer det samme Haab, som det ærede Medlem for 7de Kreds (Efferisø) udtalte, at den Afgørelse, som nu snart vil finde

Sted med Hensyn til Grønland, maa blive til Held baade for Grønlands Befolkning, som det ærede Medlem udtrykte det, og for Forholdet mellem alle de øvrige Folk her i Norden.

H. Trier: Efter de omfattende og indgaaende Forhandlinger, som Sagen har været Genstand for her i Salen, ved første Behandling for aabne Døre, i Dag ved anden Behandling tillige for lukkede Døre, anser jeg det for upaakrævet yderligere at komme ind paa dens Enkeltheder. Med Hensyn til min Opfattelse af Overenskomstens Indhold og Værdi henviser jeg til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling. Den Kritik, som var fremkommet, inden Sagen gik i Udvalg, er siden den Tid efter min Mening ikke blevet forringet, heller ikke ved de Indlæg, der i Dag er kommet frem, men tværtimod forøget, har faaet et stærkere Grundlag. Det vilde derfor ligge nær at sige: Lad os da nu stemme imod Overenskomstens Afslutning, saa er Sagen ført til Ende, mulige Indgreb i Danmarks Højhedsret over Grønland og i Sikringen af Eskimoernes Fremtidsliv tilbagevist. Men de Oplysninger, der under Udvalgets Arbejde er fremkommet, har fremkaldt en Forestilling om, at Rækken af Oplysninger, der kan komme til at spille en Rolle ved Afgørelsen, mulig endnu ikke er udtømt. Udvalget kan imidlertid ikke naa videre, men dets Mindretal har villet række en Haand til, at der mulig ad anden Vej kan gøres Skridt, der kan føre fremad, ved at foreslaa Sagen i Øjeblikket standset ved en Overgang til næste Punkt paa Dagsordenen. Hvis dette Forslag vedtages, maa det blive Regeringens Opgave at undersøge Mulighederne og indlede de nødvendige Forbindelser, om muligt skaffe de Garantier, som nu savnes, og efter Omstændighederne paa ny sætte Sagen i Gang. Hvor stor Sandsynlighed der er for, at det kan lykkes, skal jeg ikke udtale mig om, men selv om Sandsynligheden ikke er stor, har vi dog ikke villet se bort fra sely en ringe Mulighed for at bringe Sagen ind i et tilfredsstillende Spor. Jeg anbefaler derfor, at man stemmer for Mindretallets Forslag. Det giver Udtryk for den imødekommende Stemning til alle Sider, der har ligget bag vort Arbejde. Skulde Forslaget imidlertid blive forkastet, ved jeg ingen anden Løsning end at stemme mod Regeringens Forslag til Beslutning og anbefale mit Parti og Tingets Medlemmer i det hele at gøre det samme. — Jeg ved ikke, om